
PONIEWOLENIE (1) *sb n*

-en-, -[ɛn]-.

Oba o oraz pierwsze i drugie e jasne,

sg [G poniewoleniã.] ∅ L poniewoleniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [Przymus, nakaz:

Wyrażenia przyimkowe: »okrom poniewolenia«: Ale gdyby ołoba niektora/ ołobliwą doległość/ a obciążenie miała/ prze ktoreby na łumnieniu łwem/ włpokoć się łama niemogła/ może y ma tę łamę obciążliwość/ okrom poniewolenia/ słudze Kościelnemu ziawić *UstKościel* 113v.

»z poniewolenia«:

~ *W przeciwstawieniu:* »z poniewoleniã ... dobrowolnie«: ażeby [człowiek] nie dla włafnei chwały/ albo łponiewolenia/ ale włłwłtko co Zakon rołkazuie/ dobrowolnie/ s chući a miłości ku łprawiedliwości czynił *UstKościel* 12. ~]

2. Gwałt, zniewolenie kobiety: Téy [Kammy] rozmiłował łye Synorix. A iż iéy prośbami vżyć nie mógł/ o poniewoleniu téż prożno miał myślić/ póki by był Sinátus [tj. mąż] żyw/ [...] dał potáiemnie Sinátá zabić. *KochWz* 138.

Synonimy: 1. *mus, nakazanie, polecenie, przymus, przymuszenie, rozkaz;* 2. *gwałcenie, gwałt, zgwałcenie.*

Cf **PONIEWOLIĆ**

MC